UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus, abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De ecclesia peruersa, quae in scriptura nuncupatur meretrix magna. Cap. 43

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

Visual Library

X § Cæterum Vbertinus de præmiſſo idolo inquit: Sicut in primo eccle Vbertinus
ſiæ ſtatu patiens Chriſtus poſt illuſiones & multas iniurias fuit confixus, & mortu
ſ.c.46.§.2 us, ſic tempore mixti Antichriſti in fine quinti, & in excurſu ſexti ſtatus eccleſiæ
ſ̄.c.41.§.5 & poſt multas illuſiones, ſpiritus Chriſti & lex euangelica tandem mortificabitur &
ſ.c.60.§.8 ſupprimetur, veritas non ſolum vitæ ſed etiam ſciētiæ & doctrinę dignitatisq; ec
ſ̄.c.14.§.7. cleſiaſticæ. Et verificabit illud ſapiētiæ. Error tanq̄ lex cuſtodit, & tyrannorū im- Sapiæ.14
&.ſ̄.c.31.§. perio colunt figmēta. Sub illo igit Idolo & mixto Antichriſto cadet eccleſia cul-
3.&.ſ.c.43. pabiliter, ſicut p merum Antichriſtum demū cadet pœnaliter: ideo his dicit: Ce-
§.13 cidit cecidit Babylon illa magna. Apo.14.&18
ſ̄.c.32.§.8 et XI § Poſt eiuſdem aūt idoli interitū eccleſia aliquo tēpore vſq; ad Anti-
ſ.c.43.§.5. chriſtum magnū pacificabit. Diſperdent enī excelſa idoli pctī Iſrael. Nam idem Ozee.10
ſ̄.eo.§.1.in antipapa vnacū ſupra dicto tyranno extinguet. Scriptū eſt enī: Maledictū idolū
fine. ipſum & tyrannus qui fecit illud, quia iſte opatus eſt, ille aūt antipapa, cum nō le- Sapiæ.14
ſ.c.60.§.4. gittime introierit, Papa falſo cognominatus eſt: ideo vtrūq; deus ponet in pdi Michę.1
ſ.ca.60.§.5. tionē. Qui p Prophetam inquit: Non adijciam vltra ſupinducere populum meū, Amos.7
ſ̄.c.39.§.1 et ſed demolient excelſa idoli. Itē oīa idola eius ponā in pditionem, quia de mercedi Michęę.
ſ.c.47.§.4. bus meretricis congregata ſunt, denotādo eiuſdem antipapę ſequaces. Nam pla-
ſ̄.c.40.§.1. ſtæ, id eſt, fautores idoli, omnes nihil ſunt, id eſt, nullarū virium. Hinc alibi dn̄s: In Eſa.44
&ſ.c.52.§.8 die illa, diſperdam nomina idolorū & pſeudoprophetas, & ſpiritum immundum Zacha.13
ſ̄.c.41.in fi. auferam de terra: quæ eſt eccleſia terreſtris, modo flagitijs ſuorum membrorum
contaminata, de qua in ſequenti loquamur.

¶De eccleſia pūerſa quę in ſcriptura nuncupat meretrix magna. Ca.XLIII. Diſt.93.legi

ſ̄.c.18.§.7 et ECcleſia Catholica eſt fidelium multitudo fide & charitate vnita, oēs enī mus.
ſ.c.49.§.15. Epiſcopi omnesq; fideles vna ſunt eccleſia. Origenes cenſet, templū dei ſ̄.c.42.§.6
ex lapidibus viuis conſtructum, eſſe Chriſti eccleſiam. In qua multi ſunt 16.q6 et her.
ſ̄.c.18.i pri. non ſicut condecet ſpiritualiter viuentes, ſed ſecundum carnem militan- §.nunc autē
&.ſ.eo.§.4 tes, qui domum orationis, de lapidibus viuis conſtructam faciunt eſſe ſpeluncam Matth.21
ſ̄.c.38.§.8 et latronum, ideo deſtruēdi: actibus enim ſuis nō eccleſia dei, ſed latronum ſpelunca Matth.25
ſ.c.44.§.12 & virginibus fatuis reddunt ſe dignos.

I § Vnitas certè eſt eccleſiæ, ſed ipa cōplectit paleas cū granis. Siquidem
bona eccleſia tolerat malos, exemplo Chriſti, q Iudā furē admiſit, vt eius eccleſia De cōſ.di.4
fures toleraret. Et in canonibus habet, qūo eccleſia malos, qbus cōmixta eſt, tanq̄ ca.eſt vnitas
Matth.13 zizania in medio tritici æquanimiter tolerat. Nā præſens militās eccleſia, q̄ in- 12.q.1.exem
ter cœlū & infernū ſita eſt, ſicut in medio ſubſiſtit, ita vtrarūq; partiū ciues cōiter plum
recipit: diuinis etenī oraculis vel certiſſimis exemplis demonſtratū & pronūtiatū 23.q.4 ſi bo
ſ̄.c.14.§.14 eſt, malos in eccleſia bonis pmixtos vſq; in finē ſeculi tēpusq; extremi iudicij tole- nus & c.q̄n-
&.ſ.eo.§.13 randos. Propter hmōi tn̄ zizania immixta nō impedit bonorū Chriſtifidelium fi tus, & c. hęc
ſ.c.64.§.5 des aut charitas, quin agni manſueti, grā pacis, & Chriſtianæ charitatis, impudi- aūt & q̄dam
ſ̄.c.28.§.9. cos canes patienter ſufferunt. Atqui nunc in eccleſia copioſior (proh pudor) eſt nu
&.ſ.eo.§.9. merus malorū q̄ bonorū, & præualet impius aduerſus iuſtum.

ſ̄.ca.21.§.5. II § Scd̄o eccleſia nuncupatur vinea, quā electā plātauit dn̄s vt fructū bo Eſai.5.i pri.
&.ſ.eo.§.10 nū faceret. Et apud Catharinā Señ. habetur, qūo ſingularis vinea eſt aīa cuiuſlibet Cath.Senē.
hoīs, q ſeipm colat, neceſſe eſt, plantādi virtutū flores & amputādo vitiorū vepres c.23.&c.24
vt palmites vniātur veræ viti, id eſt Chriſto, cuius pater eſt vineæ agricola. Quili Iohā.15
bet itaq; homo habet in ſe propriā vineā, quę cōtinuo cōterminat cū vinea cuiuſ-
libet proximi abſq; medio, adeo q tota cēſetur vna eadēq; vinea propter vnionē
corpis myſtici vtpote vniuerſalis & catholicæ vineæ. In qua pr̄ plātauit verā vitē
filiū incarnādo, vt ei palmites.i. homīes inſerātur. In eandē deniq; vineā, id eſt, in
vniuerſum eccleſiæ corpus, dn̄s conduxit operarios ad ſeminandum verbum dei Matth.20
& miniſtrandum ſacramenta. Sed (proh dolor) vinea à deo electa, nunc conuerſa Hie.2.&.12.
ſ.c.47.§.3 eſt in prauum, & in maculata iniquitate ſua: nam paſtores multi demoliti ſunt eam
de quibus Catharinæ Seneñ. dicit deus. Clerici vineam ipſis cōmiſſam colere no- Cath.Senē.
ſ̄.c.27.§.13 lunt, imò propriam vna cum aliena exterminant, & non ſolum obmittunt virtu- c.23.&c.14.
ſ̄.c.21.§.9 tes plantare, ſed etiam ſemen gratiæ baptiſmalis abijciunt & conculcant. Et iterū:
ſ̄.c.27.§.13. Aſpice ſponſam meam, id eſt, eccleſiam in facie coinquinatam & immundā qua-
ſi lepro-

ſi lepr̃oſam ex amore proprio, atq; tumefactã ex auaritia pariter & ſuperbia coꝝ, g̃.c.38 §.9 et
1.Cor.6. quos vbera ſua lactãt, qui ſunt vniuerſale corpus eccleſiæ myſticũ, & ſic in eccleſia ĩ.c.57.i pri.
ſunt ablata membra Chriſti, & facta membra meretricis.

Cath.Senẽ. ca.122 III § Hinc in eccleſia nuncupaꝛ meretrix, nõ defectu ſui, nec in ſemetipſa g̃.c.22.§.6.
quoad eius ſacramẽta, ſed in ſuis membris, quæ ſunt eccleſiæ per baptiſmũ copu- & ĩ.c.58.§.9
1.Pet.5. lata, ſed cum diabolo fornicata. Eccleſia quippe eſt hodie collecta in Babylone, id & ĩ.ca.70.
Hiere.50 eſt, in Chriſtianitate confuſa: de qua Propheta ad nos inquit: Confuſa eſt mater §.10
veſtra nimis & adæquata pulueri, quæ genuit vos vtpote p̄ baptiſmũ: ideo repu g̃.c.42.§.7
Eſa.50 i pri. diaꝛ à ſuo ſponſo Chriſto nos interrogãte: Quis eſt hic liber repudij matris ve- & ĩ.eo.§.10
ſtræ quo dimiſi eam: tũc reſpondet, ecce iniquitatibus veſtris vẽditi eſtis, & in ſce-
Pſal.136 leribus veſtris dimiſi matrẽ veſtrã. Quã quidem repudiatã & confuſam eccleſiam
pœnitẽtes deplorãt cum Pſalmiſta, dicẽtes: Super flumina, id eſt, malas concupi-
ſcentias Babylonis illic ſedimus, id eſt, quieuimus, & fleuimus, habitãdo ibi in ama
ritudine conſciẽtiæ noſtræ, dum recordaremur tui Syon, id eſt, eccleſiæ vel aĩæ,
olim in monte virtutũ conſtructæ, ſed hodie per incendiũ vitioꝝ diſſipatæ. Per fi
De pœ.diſ.3 liam vtiq; Babylonis intelligiꝛ cũ vllis tum etiã indiuidua eccleſia, id eſt, anima ho g̃.c.37 §.2 et
c.in ſalicib⁹ minis: vtraq; propter exceſſus deſiit eſſe dei filia, & incepit fieri confuſionis proles ĩ.c.44.§.13
vnde in Pſalmo ſequiꝛ: Filia Babylonis miſera, id eſt, vaſtata rõne culpæ. Nam ſi- g̃.c.41.§.6.
cut Syon, id eſt, eccleſia bonoꝝ, vocaꝛ filia Hieruſalem ſic cõgregatio aut eccleſia & ĩ.eo.§.7
maloꝝ eſt filia Babylonis, & nuncupaꝛ generatio nequã, quia ingerit confuſionẽ ĩ.eo.§.8
Threñ.2 pc̃tõrum. Quocirca de ea queritur: qũo obtexit caligine in furore ſuo dominus fi- g̃.c.35.§.2.
liam Syon: proiecit de cœlo, id ẽ, de cœleſti conuerſatione in terrã, id eſt, in terre & ĩ.c.46.§.1
noꝝ cupiditatem inclytam Iſrael. Prophetia nempe loquiꝛ in præterito propter ĩ.ca.46.§.6.
certitudinem futuræ noſtræ Babylonicæ miſeriæ. in fine

IIII § *Sicut itaq; fidelium collectio, eſt vna eccleſia propter vnitatem fi-* g̃ eo.in pri.
dei, habens prolem variã ſic reproboꝝ caterua appellaꝛ vna meretrix ſeu beſtia, & ĩ.eo.§.19.
habẽs ſeptem capita pc̃tõrum mortaliũ. Quã quidem meretricẽ, id eſt, modernã & ĩ.c.64.§.2
Hiere.8. eccleſiã peruerſam dñs apud Hieremiã increpat, dicens: Tu fornicata es cum ama g̃.c.28.§.9
Eſa.1. toribus multis. Et per Eſaiam: Quomodo facta eſt meretrix ciuitas fidelis, plena g̃.c.19.§.7.
Pſalm̃.25 iudicij: Qualis hodie apparet eccleſia malignãtium, quã Dauid præſciẽdo odiuit. ĩ.c.45.i pri.
Apo.17 De ea cœleſtis Aquila ſcribit: Meretrix magna ſedet ſuper aquas multas, & ſuper
beſtiam coccineã, habẽs capita ſeptẽ, ſ. pc̃tã mortalia, & cornua decẽ cum quibus
cornupetit decẽ dei præcepta, & habebat in fronte nomẽ eius ſcriptũ myſterium
Babylon magna, mater fornicationũ & abominationũ terræ. Stupendã quippe
Vbertinus cæcitatem huius tp̃is hic exprimit ſpiritus ſanctus, quũ dicit myſterium, id eſt, oc
cultum, & tamen in fronte, id eſt, in propatulo ſcriptum, quia abſq; omni verecũ
dia in oculis omnium illa meretrix tenet ſuum proſtibulum.

Apo.18 V § De qua vlterius in Apocalypſi ſequitur: Babylon magna facta eſt ha g̃.c.36.§.6.
bitatio dæmonioꝝ & odibilis, quia de vino iræ fornicatõis eius biberunt om̃es gẽ g̃.c.26.§.9.
tes & reges terræ cum illa fornicati ſunt, & mercatores de virtute deliciaꝝ eius di g̃.c.19.§.11.
uites facti ſunt. Prout hodie quidam Florentini mercatores exaltanꝛ & ditãtur ex & ĩ.c.48 §.8
Apo.18 patrimonio beati Petri, ac ex eleemoſyna eccleſiæ Romanæ. Sequitur, quoniam g̃.c.40 i pr.
Quatu.ſpẽs plagæ peruenerũt pc̃tã eiuſdem Babylonis vſq; ad cœlum, & recordatus eſt dñs iniquita & ĩ.c49.§.11
tum eius. Ideo in vna die venient plagæ eius, mors & luctus & fames, & igne cõ- g̃.c.28.§.10
burentur: quia fortis eſt deus q̃ iudicabit illa magna Babylon, ciuitas illa fortis, qm̃ & ĩ.c.55.§.8
vna hora veniet iudiciũ tuũ. Væ væ ciuitas illa magna vtpote Roma, quæ amicta ĩ.c.65.§.5
g̃.c.41.§.7. erat byſſo & purpura, vna hora deſtitutæ ſunt tantæ diuitiæ, vox citharœdoꝝ & g̃.c.19 §.9 et
&.ĩ.ca.44. muſicoꝝ, & tibia canentium, & tuba non audientur in te amplius. ĩ.c.49.§.8
§.9 VI § Huius Babylonis onus vidit Eſaias ſup̄ montem caliginoſum: vbi ĩ.c.53.§.8
Eſa.13 dñs præcepit militiæ belli vt diſperdat omnem terram, ſuper hoc deus cœlum tur ĩ.c.46.§.10.
Gene.19 babit mouebitq; terram de loco ſuo, id eſt, terreſtrem eccleſiam ſicut olim ſubuer g̃.c.40.§.9
Hie.50.&.51 tit Sodomam & Gomorrham. Hieremias quoq; ait: Capta eſt Babylon, nolite ta & ĩ.c.46 §.13
cere ſuper iniquitatem eius, quoniam tempus vltionis eius eſt, domino viciſſitudi g̃.c.19.i pri.
nem ipſe retribuet ei, quoniam vltio domini eſt, vltio templi ſui. Qui habitas ſu- & g̃.ca.41.
per aquas multas locuples in theſauris, venit finis tuus præciſionis tuæ, adhuc mo- in princ.

dicum

g̃.c.19.§.17. dicum,& veniet tempus meſſionis eius.
g̃.c.42.§.8. VII § Deus præterea in Ezechiele modernã eccleſiã alloquitur his verbis, Ezech.16.
&j c.46 §12 Fornicata es nimis, nec es ſaciata, ſed multiplicaſti fornicationẽ tuam in terra, ac
g̃.c.30.i pr. facis omnia opera meretricis & procacis mulieris, Quia reuelata eſt ignominia
& g̃ c.40 §1 tua in fornicationibus tuis, ideo iudicabo te iudicijs adulterarũ, & deſtruetur lu-
g̃.eo.§.5.& panar tuũ, inimici lapidabũt te lapidibus & trucidabũt te gladijs. Item alibi: Pec Threñ.1.
j.eo.§.8. catum peccauit Hieruſalẽ, propterea inſtabilis facta eſt, & manũ ſuam miſit ho-
ſtis ad omnia deſiderabilia eius. Inſuper ad eccleſiæ mẽbra in Eſdra omnipotẽs 4.Eſd.2
g̃.c.37.§.7. inquit: Populo iſto mandata dedi per pueros meos prophetas, quos audire no-
&j.c.50.§.8 luerunt, ſed irrita fecerũt mea conſilia. Mater.i.eccleſia, quæ eos generauit.ſ.in
j.c.44.i pr. baptiſmo, dicit illis: Ite filij, quia ego vidua ſum & derelicta, educaui vos cũ læti-
g̃.eo.§.3.& tia, & amiſi vos cũ luctu & triſtitia, quoniam peccaſtis coram dño deo veſtro, &
g̃.ca.2.§.4. quod malũ eſt, corã eo feciſtis. Ideo iratus eſt dñs in populũ ſuum. Pſal.105
&j.eod.§.9 VIII § Porrò in illa dãnatione Babylonis magnæ, vtpote in futura tribu
g̃.c.39.§.4. latione acerba, qua eccleſiaſticus ſtatus & dignitas clericalis ſupprimetur, ſecun-
&j.c.46 §.2 dum aliquos effectualiter finietur quintus eccleſiæ ſtatus, ſexto ſtatu adhuc duran
g̃ c.6 pꝰ pri. te, nam mulier quæ eſt amicta ſole, & luna ſub pedibus eius, ſignificat eccleſiaſti- Apo.12
g̃ c.13.§7 & cam dignitatẽ, ſed quando in fine quarti ſtatus eccleſia exceſſit per hypocriſim,
g̃.c.28.§.12 tunc nuncupatur Iezabel, nunc autem quando in fine quinti ſtatus excidit ꝑ vi-
j.eo.§.9.& tia carnalia, vocatur meretrix & Babylon magna Ideo quoad mala ſua membra Amos.5.
j.c.62.§.9 erit iudicãda, quũ em̃ ex omnibus nationibus Chriſtianos, & præ cæteris cleri-
g̃.c.23.§.14 cos deus elegerit, ſuper eorũ igitur iniquitate, primo clericos, deinde reliq̃s Chri
g̃.c.40.i p. ſtianos cum ſupplicijs debitis viſitabit idem dñs iuſtiſſimus, cuius iudicia vera &
j c.56.§.7.12 iuſta ſunt. Qui iudicat de eccleſia & eius morboſis membris veluti de magna me Apo.19
g̃.eo.§.7.& retrice, quæ corrupit terrã in proſtitutione ſua. V nde Iohães in quinta viſione g̃.c.35 §.1.&
j.c.61.§.5 deſcripſit ſummitatẽ malitiæ Chriſtianorũ quaſi finẽ eiuſdẽ quinti ſtatus indican j.c.44.§.6
g̃.eo.§.3.& do per eccleſiæ dãnificationẽ culpabilẽ. In fine vero ſexti ſtatus, per Antichriſtũ g̃.c.42.§.10
g̃.ca.16.§.7 illa meretrix penitus extirpabitur pœnaliter. &j c.61.§.5
&j.c.58.§7 IX § Cæterũ Vbertinus de peruerſa eccleſia ponit hæc verba: Carnalis Vbertinus
g̃.eo.§.8 iam eccleſia dicitur noua Babylon & meretrix magna, quia in ea, vtpote in plu-
g̃.ca.32.§.5 ribus & potioribus eius membris, ordo virtutũ per deordinationẽ vitiorũ enor-
g̃ c.36 §2 & miter eſt confuſus, necnon ſui ſponſi Ieſu amor turpiter adulteratus, & eius cul-
j.c.45 §.8.& tus nequiter neglectus, modica quidẽ grana tritici ſunt in immenſo palearum cu
j.ca.54.§.8 mulo, quoniam iuſtorum ſpiritus hoc tempore à malis opprimitur vſquadeo vt
g̃.[illegible].& præ multitudine peruerſorum iuſtus cogatur ſeruire Babyloni in pleriſq; iniquis Baruch.6.13
j.eo.§.13 actibus, Fccleſia em̃ quaſi ancilla facta eſt, ſicut quondam filij Iſrael ꝓpter pec-
g̃ eo.§7.& cata multorũ capti in Babylone ſeruire compulſi ſunt.
j.c.44.§.11. X § Demũ Birgittæ reuelatũ eſt, qualiter deus pater filiũ affat his verbis: 6.Bir.13
g̃.c.15.i fiñ. Sponſa tua, vtpote eccleſia, facta eſt adultera, fores thalami ſunt clauſę, & in loco
g̃.eo.§.4 ſpõſi iacet adulter. Expoſitio: Spõſæ ſunt aïæ Chriſtianæ propter vanitatẽ fidei,
g̃.eo.§.3.& q̃ adulterant, qa plus mundũ q̃ Chriſtũ diligũt. Nã quicqd placet vel corpus de-
j.c.50.§.8 lectat, hoc diligit, honorat, ac ſanctũ ꝑdicat. Fores.i. volũtas bona (per quã deus
g̃.c.40.§.1. ad animã intrat) Thalami.i. cordis, ſunt clauſæ.ſ. Chriſto, & ſunt apertæ diabo-
&j.eo.§.11. lo, & in loco ſpõſi.i. amoris diuini, iacet adulter.i. affectus carnalis. Itẽ alibi Chri
g̃.eo.§.2.& ſtus plantauit vineã ſuã, quæ multo tẽpore fecit fructũ bonũ, tandẽ inimicus eius Bir. regl̃a.2.
j c.47 §2 & ſeminauit in ea ſemẽ peſſimũ, quod intãtũ creuit ac ſe dilatauit, vt palmites vinũ & c.3.&.28.
g̃.c.27.§.5. afferre non poſſint, niſi cũ magna difficultate. Rurſus Chrũs ait: Maceria vineæ
&j.c.47 §1 diſſipata eſt, cuſtodes dormiũt, fures ingrediuntur, radices ſuffodiunt à talpis,
g̃ c.23.§.3& palmites ſiccitate aridi ſunt, & racemi à vẽto proſtrati cõculcant. Talpa radices
j.c.63.§.3 corrodens, eſt diabolica ſuggeſtio, bonas affectiones hominis reſcindere cupiẽs Mat.13
g̃.ca.33.§.7 cũ prauis concupiſcentijs, quæ ſuffocant ſemen bonum.
&j c.49 §12 XI § Ex ꝑmiſſis patet, per meretricẽ magnã taxari puerſitatẽ modernæ
eccleſiæ & Chriſtianæ gentis. Nõne eſt ingens miſeria & puerſitas, quãdo euan
g̃ c.27 §11 & geliũ ceu Chriſti verbũ præcepit nobis Chriſtianis, ne ſoliciti ſimus aïæ noſtræ, Mat.6
j c.54.§.2 & quid mãducemus, nec nr̃o corpori qd induamur. Econtra vero in fide erga deum
j c.59.§.1.

O claudi-

claudicãtes nil aliud quã bona tẽporalia, etiã vltra vitæ neceſſitatẽ ſuꝑflua, quæ-
rimus, & ita ꝑ immoderatã ſolicitudinẽ, à ſpũalibus (quibus principaliter inten-
dere deberemus) prorſus retrahimur, quia ſemẽ. i. verbũ dei, quod cecidit inter
Lucæ.8. ſpinas ſuffocatur à noſtris circa tẽporalia ſolicitudinibus. Secundo deficimus in s̈.c.28.§.2.
ſpe. Nã ſicut fertur rubetas ſeu bufones cõueſci terra ſed parce, quaſi timeant ſibi &j.c.59.§6
terrã ad eſum deficere, ſic nos tẽporalia auide cumulãtes & timide reſeruantes, in j.iii cõcl.§2
Lucæ.12 pias cauſas, nihil aut parũ impẽdimus, & quaſi dubitamus de prouidẽtia dei, qui s̈.c.37.§.1.
paſcit creaturas irrationales, multo magis rationales hoĩes ad ſuã imaginẽ pro- &j.c.52.§.
ductas, de qbus ipſi deo cura eſt. Tertio deuiamus ab euãgelio cõtra dei amorem 22.
qui bona tpalia q̃rimus, nõ propter deũ ſeu propter bonũ grãæ, ſed propter ſe vt s̈.c.32.§.2.
ditemur & vltimũ finem in fruẽdis tẽporalibus conſtituamus. Nã quodãmodo &j.c.49.§.
ſummũ bonũ noſtrum ponimus in ſanitate, in honore, in diuitijs & delitijs, hinc 18.
Pſal.143 Dauid. Beatũ dixerũt populũ cui hæc ſunt. Qualiter aũt deficimus in fide, ſpe & s̈.eod.§.10
Ca.Se.140. charitate, habetur copioſe in Catharina Senenſi. s̈.ca.31.§.8.
& c.141 XII § Atqui eccleſiaſtici præ cæteris exorbitãt à via iuſtitiæ. Nã ipſi maio- s̈.c.23.§.6.
rem ſibi cõſcientiã formãt quando negligũt acquirere vel præſeruare tẽporalia
bona eccleſiaꝝ, quàm ſi ex negligentia ſua plures animæ ipſis cõmiſſæ deo nõ ac-
Iohã.10. quirantur, vel Lupo veniẽte ipſi fugiẽtes dimiſerint oues per diabolũ diſperſas
atq; direptas. Formãt inſuper ſibi conſcientiam, ſi honorẽ temporalem, vel locũ
vani honoris cõſuetũ negligũt. Pro quo epiſcopi, cæteriq; prælati & capitulares s̈.c.22.§.11.
Lucæ.22 in ſeſſionibus aut proceſſionibus publicis frequẽter certant cõtra doctrinã euan-
Matt.20. gelij, vbi dicitur. Qui maior eſt vobis, fiat ſicut minor & q præceſſor eſt, ſicut mi
6.Bir.53. niſtrator. Hinc ſaluator apud Birgittam inquit: Magnũ monſtrum eſt, vbi rex s̈.c.30.§.13.
De libel.off gloriæ humiliatus eſt, ibi homo ratiocinijs obligatus, velit inflari ſuperbia, nam
conditõe 11. ſi quis præficitur alijs, magis timere debet, qa grauis prouintia ei incũbit. Sui q̃q; s̈.c.26.§.9.
Eccle.32 ſubditi, eiuſdem, cuius ipſe, naturæ ſunt, & oĩs poteſtas à deo eſt, idcirco potẽ
Roma.13 tes nõ debẽt extolli, ſed ſecũdum humilitatis rationẽ exiſtimare, oẽs homines
Diſt.22. de eſſe æquales, inquantũ ad ius naturale attinet. ff.de re.iu.l.
cõſtanti. XIII § Plures aliæ abſurditates & enormes ꝑuerſitates ac abuſiones, huma q̃d atti.
næq; traditiones, cõtra euangelicũ ſtatũ introductæ, allegari poſſent, quæ hodie s̈.c.42.§.
in quibuſdã eccleſiis, quaſi pro legitimo iure defendũtur, quas ad præſens breuita 10.
tis gratia prætereo. Et licet quilibet priorum eccleſiæ ſtatuũ ſingulares habuerit s̈.c.22.§.9.
defectus ex fragilitate hominum prouenientes, (eccleſia enim nunquam libera fu s̈.eo.§.1.&
it, nec penitus ſeparata à reprobis mẽbris, qa in ea ſemper maior maloꝝ quàm s̈.c.[illegible]7.§.5.7
bonoꝝ numerus extiterit, præſertim circa finem cuiuslibet ſtatus, quandoquidẽ s̈.c.[illegible] &
ob nimiã malitiã præcedentis ſtatus, ſemper alius ſtatus, quaſi in prioris defectũ j.c.56.§.12.
ſubſequutus eſt) tamen ſpecialiter in præſentibus quinto & ſexto ſtatibus in ec- s̈.c.6.§.1.&
cleſia abundat hominũ malitia, adeo ꝙ deus quodãmodo pro ſua iuſtitia delebit j.c.54.§.7.
eccleſiaſticã dignitatẽ. Quæ deletio erit ſecũda ruina. Inquit eñi Auguſtinus: Sic s̈.c.40.§.6
De cõ.di.4. ſunt in eccleſia homines mali, vt in corpore humano humores mali, q ſi præua- &j.c.54.§.3
ç.eſt vnitas. lent bonis, hominẽ interire neceſſe eſt, ergo eccleſia modo malis hominibus re- s̈.c.40.§.1.
pleta, proxima eſt ruinæ ſecũdæ, de qua nũc ſeqtur. j.c.44.§.2.

¶De triplici ruina eccleſiæ. Cap. XLIIII.

SImeon iuſtus & timoratus ruinam eccleſiæ prænũtiauit, de domino no-
Lucæ.2. ſtro Ieſu Chriſto prophetizans: Ecce poſitus eſt hic in ruinam multoꝝ
in Iſrael, & in ſignum cui contradicetur. Ad virginem vero, tuam inquit
Gerſon pte ipſius animam pertranſibit gladius. Super qua prophetia Cancellarius Pa
1. de ſignis riſienſis in ſermone ad concilium Conſtantienſe dixit: Orto ſigno nati Chriſti
ruinæ eccle. illud Herodes impleuit, qui mox pueri animam quæſiuit, poſtmodum Chriſto s̈.c.42.§.3.
contradixerunt Iudæi, perſecutores, hæretici, cæteriq; peruerſi homines, maxi- &j.c.48.§5
me moderni eccleſiaſtici, qui non ſolum ſigno contradicunt, ſed gladio animam
Ephe.5. virginis crudeliter transfigũt. Virgo eſt eccleſia, cuius typũ gerit Maria dei ſpõ- s̈.c.43.§.7
Leuiti.26 ſa & mater noſtra. Quam quidem eccleſiam hodie clerici ſuis malis operibus & &j.c.46.§6
exemplis trahunt in ruinam. Ad quos dominus ait: Cadetis inter ruinas idoloꝝ s̈.c.42.§.2
Hiere.6. veſtrorum & deſerta fient ſanctuaria veſtra. Item victimæ veſtræ non placue- s̈.c.38.§.8.
rũt mihi,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN